

ผลไม้พิเศษของยุคพิเศษนี้

วันนี้พ่อผู้เป็นผู้ให้คุณประโยชน์โลกได้เห็นลูก ๆ ของพ่อที่เป็นภาพลักษณ์ของการค้าจุนสำหรับงานที่ให้คุณประโยชน์โลก ลูกเป็นภาพลักษณ์ของการค้าจุนเป็นดวงวิญญาณพิเศษสำหรับการเปลี่ยนแปลงของโลก บัปตาตามองดวงวิญญาณพิเศษเช่นนั้นด้วยสายตาพิเศษอยู่เสมอ คุณสมบัติพิเศษของทุกดวงวิญญาณพิเศษมองเห็นได้อย่างชัดเจนมากโดยบัปตาตา ลูกแต่ละคนเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่และบริสุทธิ์ การอยู่ท่ามกลางมนุษย์ที่สูงส่งที่สุดนั้นหมายถึงการเป็นดวงวิญญาณเทพ ลูกเป็นดวงวิญญาณที่เป็นเครื่องมือสำหรับการเปลี่ยนแปลงโลก ลูกแต่ละคนพิจารณาตนเองว่าเป็นสิ่งนี้ในขณะที่ลูกเคลื่อนไหวหรือไม่? ลูกได้ตระหนักหรือไม่ว่าลูกเคยเป็นอะไรและลูกจะกลายเป็นอะไร? ลูกได้ตระหนักถึงความแตกต่างเป็นอย่างมากนี้อย่างสม่ำเสมอหรือไม่? ความเข้าใจของลูกถึงความแตกต่างนี้ทำให้ลูกกลายเป็นตัวของมนตราที่ยิ่งใหญ่โดยอัตโนมัติ ลูกมีประสบการณ์นี้หรือไม่? เช่นที่ลูกทุกคนที่อยู่เบื้องหน้าของพ่อมีรูปของดวงวิญญาณพิเศษ ในทำนองเดียวกันลูกได้นำคุณสมบัติพิเศษของตัวเองและคุณสมบัติพิเศษของผู้อื่นมาไว้เบื้องหน้าของลูกอยู่เสมอหรือไม่? ลูกมองเห็นแต่ดอกลูกที่อยู่เหนือน้ำที่สกปรกอย่างสม่ำเสมอหรือไม่? หรือลูกมองเห็นทั้งน้ำที่สกปรกและดอกลูก? ยุคบรรจบพบกันคือยุคพิเศษ และลูกดวงวิญญาณพิเศษทั้งหมดกำลังเล่นบทบาทพิเศษในยุคพิเศษนี้ เพราะลูกร่วมมือกับพ่อ งานของลูกดวงวิญญาณพิเศษคืออะไร? ตัวลูกเองต้องซ่อนแะในงานพิเศษนี้ โดยการใช้คุณสมบัติพิเศษของตนเอง ไม่ใช่เป็นเพียงแค่การพูดถึงคุณสมบัติพิเศษของตนเองในความคิดหรือคำพูด แต่แสดงคุณสมบัติพิเศษของลูกออกมาให้เห็นในทางปฏิบัติโดยใช้คุณสมบัติพิเศษนั้นเพื่องานพิเศษของลูก ยิ่งลูกใช้คุณสมบัติพิเศษของลูกในความคิด คำพูด และการกระทำมากเท่าไร คุณสมบัติพิเศษนั้นก็ยิ่งเพิ่มขึ้นมากเท่านั้น การใช้คุณสมบัติพิเศษสำหรับงานรับใช้หมายถึงการทำให้เมล็ดหนึ่งเมล็ดออกผลได้มากมายหลายผล ทดสอบตนเองเพื่อดูว่าคุณสมบัติพิเศษที่ลูกได้รับจากพ่ออันเป็นสิทธิ์โดยกำเนิดของลูกสำหรับชีวิตที่สูงส่งนี้ยังคงเก็บไว้ในรูปที่เป็นเมล็ดอยู่หรือว่าลูกได้หว่านเมล็ดนั้นไปในสนามของงานรับใช้และทำให้มันเติบโตแล้ว นั่นคือ ไม่ว่าลูกจะมีประสบการณ์ในรูปของตนเองหรือในรูปของความสำเร็จในงานรับใช้ บัปตาตาได้ดึงเส้นโซ่ของคุณสมบัติพิเศษของลูกแต่ละคนจากช่วงเวลาที่ลูกเกิด ดวงดาวแห่งโซ่ของคุณสมบัติพิเศษของลูกได้เปล่งประกายบนหน้าผากของลูกแต่ละคนจากเวลาที่ลูกเกิด ไม่มีลูกคนไหนที่ถูกตัดสิทธิ์จากโซ่นี้ ลูกทั้งหมดมาพร้อมกับโซ่ของลูกที่ต้นซัน ดังนั้นแล้วทำไมจึงมีความแตกต่าง? ลูกได้บอกว่า ลูกบางคนทำให้เมล็ดนี้เป็นพรของลูก ทำให้เมล็ดนี้เป็นโซ่ของลูก ทำให้เมล็ดของสิทธิ์โดยกำเนิดของลูกนั้นเติบโต ในขณะที่คนอื่น ๆ เนื่องจากไม่ได้ใช้เมล็ดนั้นจึงทำให้มันไม่มีพลัง หากลูกไม่หว่านเมล็ดในเวลาที่ถูกต้องที่ลูกควรจะหว่านแล้วเมล็ดนั้นก็ไม่ได้ผลได้อีกต่อไป แล้วลูกบางคนจะทำอย่างไร? บางคนหว่านเมล็ดในสนามของงานรับใช้ แต่พวกเขาเฝ้ามองแต่ที่ต้นไม้มาก่อนที่มันจะออกผลไม้อะไรก็มีความสุขเพียงแค่ว่าพวกเขาได้ใช้เมล็ดแล้ว แล้วผลของสิ่งนั้นจะเป็นอย่างไร? ต้นไม้เติบโต; ลำต้น กิ่งก้าน และกิ่งไม้ปรากฏออกมาและเฝ้าแต่เติบโตขึ้นเรื่อย ๆ แต่มันก็ไม่ได้ออกผลใด ๆ ต้นไม้กลายเป็นต้นไม้ที่สวยงามมากที่จะจ้องมอง แต่ไม่ได้ออกผลใด ๆ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า คุณสมบัติพิเศษที่ลูกดวงวิญญาณได้รับอย่างเป็นสิทธิ์โดยกำเนิดของลูกไม่สามารถให้ผลของความสำเร็จแก่ลูก หรือคุณสมบัติพิเศษนั้นไม่สามารถทำให้ดวงวิญญาณอื่นเป็นตัวของความสำเร็จ ผลที่สูงส่งที่สุดของเมล็ดของคุณสมบัติพิเศษคือความพอใจ เหตุนี้เองบักกัต(ผู้ที่ทำบักคี) ในวันนีกราบไหวบูชาเทพเจ้าแห่งความพอใจที่สุด ดังนั้นการอยู่อย่างพอใจและทำให้ผู้อื่นพอใจคือผลพิเศษของยุคพิเศษนี้

ลูกบางคนไม่ได้ให้ผลในลักษณะนี้ พวกเขาทำให้ต้นไม้เติบโต นั่นคือการขยายตัวในงานรับใช้-แต่จะมีประโยชน์อะไรถ้าต้นไม้ไม่ได้ให้ผลของความพอใจ? ดังนั้นลูกต้องรดน้ำเมล็ดของคุณสมบัติพิเศษและพรของลูกด้วยพลังทั้งหมดและแล้วมันก็จะกลับมาออกผล มิฉะนั้นแม้กระทั่งต้นไม้ที่โตเต็มที่ก็จะถูกเขย่าด้วยพายุเพื่อที่ว่าเมื่อเวลาผ่านไปกิ่งใดกิ่งหนึ่งจะหักลงมา แล้วผลที่ตามมานั้นจะเป็นอย่างไร? มันก็จะเป๋ต้นไม้นั้นแต่จะเป็นต้นไม้มาก่อนที่มันจะหัก ในด้านหนึ่งจะมีต้นไม้แห่งที่ไม่มีใบใด ๆ เลย - ไม่มี ความหวังของการทำความก้าวหน้าหรือของการมีความกระตือรือร้น ความสุข หรือความซาบซึ้งทางจิต จะไม่มีความเขียวขจี (ความสด) ในเมล็ดหรือในต้นไม้ อีกด้านหนึ่งจะมีต้นไม้ที่เติบโตเต็มที่ที่เต็มไปด้วยผลไม้ ลูกชอบต้นไม้มากกว่ากัน? เหตุนี้เองที่บัปตาตาให้เมล็ดที่มีพลังของพรของคุณสมบัติพิเศษแก่ลูกทุกคน เพียงแค่ทำให้มันมีผลโดยการใช้มันในทางที่ถูกต้อง นี่เป็นเรื่องของคุณสมบัติพิเศษของตัวเอง อย่างไรก็ตามลูกก็ต้องอยู่อย่างมีการติดต่อกับดวงวิญญาณพิเศษอย่างสม่ำเสมอ เพราะการอยู่ในครอบครัวบราห์มินหมายถึงการอยู่ในครอบครัวของดวงวิญญาณพิเศษ ดังนั้นในขณะที่อยู่อย่างมีการติดต่อกับครอบครัวจึงมองดูคุณสมบัติพิเศษของแต่ละคนชิมชัวยวิสัยทัศน์ของการมองเห็นคุณสมบัติพิเศษ สิ่งนี้หมายความว่าสวมแว่นคุณสมบัติพิเศษของลูก ปัจจุบันมีเป็นแพชั่นและความจำเป็นที่จะต้องสวมแว่นตาด้วยเช่นกัน ดังนั้นจงสวมใส่แว่นที่ลูกจะเห็นเพียงคุณสมบัติพิเศษและลูกจะไม่เห็นสิ่งอื่นใด สิ่งใดที่เป็นสีเขียวเมื่อลูกดูด้วยแว่นสีแดงที่สร้างขึ้นด้วยวิทยาศาสตร์จะปรากฏให้

เห็นเป็นสีแดง ในทำนองเดียวกันใช้สายตาคุณสมบัติพิเศษของลูกและลูกจะมองเห็นแต่คุณสมบัติพิเศษเท่านั้น ลูกจะไม่เห็นน้ำที่สกปรก แต่จะเห็นเพียงดอกบัว และแล้วเมื่อได้มีการใช้คุณสมบัติพิเศษของทุกคน ลูกก็จะกลายเป็นเครื่องมือสำหรับงานพิเศษของการเปลี่ยนแปลงโลก ดังนั้นประการแรกใช้คุณสมบัติพิเศษของตนเองและทำให้มันเติบโต และทำให้ออกผล ประการที่สองเห็นคุณสมบัติพิเศษของทุกคน ประการที่สามใช้คุณสมบัติพิเศษของทุกคน ประการที่สี่ลูกดวงวิญญาณพิเศษของยุคพิเศษนี้ต้องมีความคิดพิเศษ คำพูดพิเศษ และการกระทำที่พิเศษอยู่เสมอ แล้วลูกจะกลายเป็นอะไร? ลูกจะมีเวลาพิเศษสำหรับสิ่งนี้ มิฉะนั้นอะไรจะเกิดขึ้น เมื่อลูกไม่ได้พิจารณาตนเองพิเศษ ลูกก็จะสูญเสียเวลาของลูกจากอุปสรรคที่ลูกได้สร้างขึ้นเองหรือผู้อื่นที่เข้ามามีการติดต่อกับลูก เรื่องราวและเพลงของการยกย่อง(kirtan) ความอ่อนแอของตัวลูกเองและความอ่อนแอของผู้อื่นมีความยาวมาก ตัวอย่างเช่นเมื่อลูกดูรามายณะซึ่งเป็นอนุสรณ์ความทรงจำของลูก ลูกจะเห็นว่าเรื่องราวและการยกย่องภายในเป็นที่น่าสนใจมากและมีความยาว อย่างไรก็ตามเหล่านั้นคืออะไร? เมื่อลูกไม่เห็นคุณสมบัติพิเศษของใครบางคน แต่กลับมามีความอิจฉาแทน แล้วเรื่องราวและเพลงจะกลับมายาวมาก! เมื่อลูกไม่มองคุณสมบัติพิเศษแล้ว แทนที่จะเป็นเรื่องของลักษมีและนารายณ์ ก็จะกลายเป็นเรื่องของราม และแล้วแทนที่จะใช้เวลาของลูกสำหรับงานรับใช้ ลูกเสียเวลาไปกับเรื่องนั้นและเพลงนั้น ลูกทำบางสิ่งที่ทำให้ความบันเทิงอย่างมากด้วยเช่นกัน ลูกไม่เพียงแต่ร้องเพลงและฟังเรื่องราวของตนเอง แต่ลูกสร้างชุมชนของผู้ที่ร้องเพลงประเภทนั้นด้วยเช่นกัน นี่คือเหตุผลที่ได้บอกลูกว่า เพื่อที่จะหยุดการสูญเสียเวลาของลูกไปกับเรื่องที่ไร้ประโยชน์และเพลงของการยกย่องเหล่านั้น ลูกจะต้องมีความสามารถที่จะหาเวลาเพิ่มพิเศษ ดังนั้นเวลานี้ลูกเข้าใจหรือไม่ว่าลูกต้องทำอะไรและลูกต้องไม่ทำอะไร? ในโลกของวันนี้ เมื่อลูกบอกผู้อื่นเพื่อให้ได้มาซึ่งการบรรลุผลของการทำบักติ(ทำการสักการบูชา)ของพวกเขาและกลายเป็นราชาโยคีที่ง่ายตาย พวกเขาสนใจที่จะทำอะไรได้มากขึ้น? พวกเขาสนใจในการฟังเรื่องราวและเพลงของการยกย่องของการทำบักติมากขึ้น เพราะพวกเขาพิจารณาว่ามีความสนุกสนานมาก ในทำนองเดียวกันบางดวงวิญญาณพิเศษคิดว่ามันน่าจะสนุกมากกว่าที่จะทำให้ตนเองอยู่อยู่ในชุมชนของเรื่องราวที่ไร้สาระของรามหรือในชุมชนของผู้ที่ร้องเพลงยกย่องเช่นนั้น ในเวลาเช่นนั้นถ้าลูกบอกดวงวิญญาณเหล่านั้นให้หยุดร้องเพลงเช่นนั้นและอยู่ในความสงบ พวกเขาจะไม่ฟังลูก เพราะพวกเขามีสัมผัสเหล่านั้น เวลานี้จึงหยุดชุมชนของผู้ที่ร้องเพลงยกย่องเหล่านั้น ลูกเข้าใจหรือไม่? ลูกกำลังนั่งในกลุ่มพิเศษของชุมชนของดวงวิญญาณพิเศษ ที่มีผู้ที่นั่งทั้งสองกตติ: หนึ่งคือการเข้าไปในอาณาจักรและอีกหนึ่งคือสำหรับอาณาจักร หนึ่งคือการได้รับกุญแจไขไปสู่อาณาจักร(กัลกัตา) และอีกหนึ่งคือการปกครองอาณาจักร(เดลี) ดังนั้นทั้งสองกตติอยู่ที่นี่ ดังนั้นทั้งสองมีคุณสมบัติพิเศษ หากลูกไม่ได้รับกุญแจ ลูกก็ไม่สามารถปกครองอาณาจักรได้ ดังนั้นอย่าได้ล้มคุณสมบัติพิเศษ อัจชะ

ถึงผู้ที่เห็นคุณสมบัติพิเศษอย่างสม่ำเสมอ ถึงผู้ที่ใช้คุณสมบัติพิเศษของพวกเขา ถึงผู้ที่ใช้เวลาพิเศษนี้เพื่องานรับใช้และรับประทานผลของงานรับใช้ในทันที ถึงผู้ที่เป็นดวงวิญญาณที่พอใจอย่างสม่ำเสมอและใช้รังสีของความพอใจของพวกเขาเพื่อทำให้ทุกคนพอใจ ถึงดวงวิญญาณพิเศษเช่นนั้น บัพดาตา รัก ระลึกถึง และนมัสเต

บัพดาตาพบกลุ่ม:

1. ลูกวิธีที่จะไปอยู่เหนือเสียงหรือไม่? การกลับมาปราศจากร่างหมายถึงการไปอยู่เหนือเสียง เมื่อลูกมีร่างก็มีเสียง ไปอยู่เหนือร่างกายและมีความเงียบ ลูกมีประสบการณ์กับความยิ่งใหญ่ของพลังของความเงียบหรือไม่? ลูกกำลังก่อตั้งโลกด้วยพลังของความเงียบ การทำลายล้างเกิดขึ้นด้วยพลังของวิทยาศาสตร์ ขณะที่การก่อตั้งเกิดขึ้นด้วยพลังของความเงียบ ดังนั้นลูกรู้สึกลูกกำลังก่อตั้งโลกใหม่ด้วยพลังของความเงียบหรือไม่? เราเป็นเครื่องมือสำหรับงานของการก่อตั้ง เราสามารถดำเนินงานก่อตั้งได้เมื่อเราเองอยู่ในความเงียบเท่านั้น หากเราเองขึ้น ๆ ลง ๆ แล้ว เราไม่สามารถประสบความสำเร็จในงานของการก่อตั้งได้ สิ่งที่น่ารักที่สุดในโลกคือความสงบซึ่งหมายถึงความเงียบ มันคือความสงบนี้ที่ได้มีการจัดการประชุมสัมมนาคอนเฟอร์เรนซ์ที่ใหญ่โตขึ้น ทุกคนมีจุดมุ่งหมายที่จะได้มาซึ่งความสงบ นี่เป็นสิ่งที่น่ารักที่สุดและเป็นสิ่งที่มียุคที่สุด ลูกพิจารณาความเงียบว่าเป็นศาสนาดั้งเดิมของลูก เช่นที่ลูกเห็นว่ามันง่ายที่จะเข้ามาในเสียง ลูกฝึกที่จะไปอยู่เหนือเสียงในหนึ่งวินาทีด้วยเช่นกันหรือไม่? ลูกได้สัมผัสกับพลังของความเงียบหรือไม่? ไม่ว่าดวงวิญญาณอาจจะไร้ความสงบเพียงใด เมื่อลูกเองมั่นคงในรูปของความสงบและให้รังสีของความสงบแก่เขา ดวงวิญญาณที่ไม่สงบนั้นจะกลับมามีความสงบ การกลายเป็นตัวของความสงบหมายถึงการให้รังสีของความสงบกับทุกคน นี่คือนิยามของลูก ดังนั้นเพิ่มพลังของความสงบโดยเฉพาะ กลายเป็นผู้ประทานความสงบสำหรับตนเองและสำหรับผู้อื่น บักกัลดจจำเทพแห่งความสงบ(เทพีสันติภาพ)ใช่หรือไม่? การเป็นเทพหมายถึงการเป็นผู้ประทาน เช่นที่พ่อได้รับการยกย่องอย่างเป็นทางการประทานความสงบ ในทำนองเดียวกันลูกเป็นเทพแห่งความสงบ ความสงบคือทานที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของทั้งหมด ที่ใดมีความสงบ ที่นั่นมีทุกสิ่ง ดังนั้นลูกทั้งหมดเป็นเทพแห่งความสงบ แม้กระทั่งในบรรยากาศของความไม่สงบ ลูกเป็นตัวของความสงบและทำให้

ทุกคนมีความสงบ ไม่ว่าบัพตาดามีงานใดนั้นก็เป็นการงานของลูกด้วยเช่นกัน บัพตาดาให้ความสงบแก่ดวงวิญญาณที่ไร้ความสงบ ดังนั้นลูก ๆ ทำตามพ่อ! นี่คือการกิจของลูกบราห์มินอัจชะ

2. หน้าที่พิเศษของบราห์มินคือกลายเป็นพระอาทิตย์แห่งความรู้และให้รังสีของทุกพลังแก่โลก ลูกทั้งหมดได้กลายเป็นผู้ให้คุณประโยชน์โลกที่ให้รังสีของทุกพลังแก่โลกหรือไม่? ลูกเป็นเจ้าของความรู้ใช่หรือไม่? พระอาทิตย์ทำอะไร? ทำให้โลกสว่างขึ้นด้วยรังสีของมัน ดังนั้นลูกทั้งหมดเจ้าสุริยะแห่งความรู้ได้ให้รังสีของทุกพลังของลูกแก่โลกหรือไม่? ตลอดทั้งวันลูกทำงานรับใช้ได้นานเท่าไร? นี่คือการงานพิเศษของบราห์มินทุกสิ่งอื่น ๆ เป็นเพียงแต่ชื่อเท่านั้น ลูกได้รับชาติเกิดบราห์มินและชีวิตบราห์มินของลูกเพื่อให้คุณประโยชน์โลก ดังนั้นลูกไม่ว่างเว้นในงานนี้อย่างสม่ำเสมอหรือไม่? ผู้ที่อยู่อย่างไม่ว่างเว้นกับงานนี้จะเป็นอิสระจากอุปสรรคอย่างสม่ำเสมอ อุปสรรคมาเมื่อสติปัญญาของลูกว่าง ฝ่าแต่ไม่ว่างเว้นอยู่เสมอและลูกจะอยู่อย่างอิสระจากอุปสรรค และลูกจะสามารถทำลายอุปสรรคของผู้อื่นได้ด้วยเช่นกัน ไม่มีอุปสรรคสามารถเข้ามาหาผู้ที่เป็นผู้ทำลายอุปสรรคได้ อัจชะ

3. สถานที่พิเศษสำหรับบราห์มินในยุคบรรจบพบกันคือบัลลังก์หัวใจของบัพตาดา

ลูกทั้งหมดมีประสบการณ์ว่าตนเองนั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจหรือไม่? ลูกจะไม่มันพบสถานที่อื่นที่สูงส่งเช่นนี้ ในยุคทองลูกจะได้รับบัลลังก์ทองและเพชร แต่ลูกจะไม่ได้รับบัลลังก์หัวใจ ลูกบราห์มินนั้นสูงส่งที่สุด และตำแหน่งที่สูงส่งของลูกคือบัลลังก์หัวใจ เหตุนี้เองลูกของบราห์มินจึงกล่าวได้ว่าสูงส่งที่สุดของทั้งหมด ลูกมีความซาบซึ้งของการนั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจหรือไม่? ลูกมีมโนกรรมบัลลังก์ และตลิก ดังนั้นลูกสวมใส่มโนกรรมของลูกอย่างสม่ำเสมอ นั่งบนบัลลังก์ และมีตลิกของลูกอยู่เสมอหรือไม่? ตลิกที่ไม่สูญสลายของการมีสำนึกรู้อย่างสม่ำเสมออยู่บนหน้าของลูกอยู่เสมอใช่หรือไม่? รักษาความซาบซึ้งไว้เสมอว่าไม่มีใครเหมือนลูกในทั้งวจร สำนึกรู้นี้จะรักษาความซาบซึ้งนี้ไว้อย่างสม่ำเสมอและร่ายรำในความสุข

4. หน้าที่ของผู้รับใช้พิเศษคือเป็นประกาศและให้แสงสว่างกับทุกคน

ลูกพิจารณาตนเองว่าเป็นประกาศหรือไม่? ประกาศหมายถึงบ้านแห่งแสง ควรจะมีแสงมากมายที่ลูกสามารถจะกลายเป็นประกาศและให้แสงสว่างไปทั่วทั้งโลกอย่างสม่ำเสมอ ประกาศมีแสงสว่างอย่างสม่ำเสมอและดังนั้นจึงสามารถให้แสงสว่างได้ หากประกาศไม่มีแสงแล้วจะให้แสงสว่างแก่ผู้อื่นได้อย่างไร? สิ่งอำนวยความสะดวกทั้งหมดมีพร้อมอยู่ในบ้าน ดังนั้นที่นี้เช่นกัน ประกาศหมายถึงการมีแสงอย่างสม่ำเสมอ อาชีพของบราห์มินคือเป็นประกาศและให้แสงสว่าง ผู้รับใช้ทางจิตที่แท้จริง ผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่ จะเป็นประกาศแห่งแสง ลูก ๆ ของผู้ประทานจะเป็นผู้ประทาน ลูกไม่ได้เป็นเพียงผู้รับ สำหรับลูกต้องเป็นผู้ที่ให้ด้วยเช่นกัน ยิ่งลูกให้มากเท่าไรลูกก็จะได้รับโดยอัตโนมัติมากขึ้น วิธีที่จะเพิ่มสิ่งที่ลูกมีคือการให้

5. ยุคบรรจบพบกันเป็นเวลาที่ลูกจะกลับมาเติมเปี่ยมไปด้วยพรทั้งหมด

ลูกรู้ถึงความสำคัญของเวลาที่สูงส่งนี้และพรที่มีในเวลาในปัจจุบันหรือไม่? จากทั้งวจรจะได้รับพรในเวลาไหน? (ยุคบรรจบพบกัน) ดังนั้นในเวลาที่เป็นพรนี้ลูกได้ทำให้ตนเองเติมไปด้วยพรทั้งหมดหรือไม่? ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าคัลลัมบิตที่มีค่าของพรของผู้ประทานพรมีความเติมเปี่ยมอยู่เสมอและเปิดในเวลาใด ลูกคนไหนที่ต้องการเติมตนเองอย่างสมบูรณ์สามารถทำได้ในเวลาใด ดังนั้นลูกได้ทำให้ตนเองเจริญรุ่งเรืองหรือไม่? อย่าได้รับสมบัติไปเพียงเล็กน้อยและพอใจแค่นั้น ในเมื่อลูกจะรับลูกต้องรับให้เต็มจำนวน ไม่ใช่เพียงแค่เล็กน้อย ๆ ดวงวิญญาณที่ประกาศสิทธิ์ทั้งหมดจะไม่ได้มีความสุขเพียงแค่น้อย ในเมื่อลูกจะกลายเป็นคนที่กลายเป็นอันดับหนึ่ง หากลูกจะรับลูกต้องรับเต็มจำนวน ดังนั้นให้เป้าหมายและคุณสมบัติของลูกเท่านั้น

พร: ขอให้ลูกเป็นอิสระจากบ่วงทั้งหมดและสัมผัสกับสภาพของความหวานชื่นของจิตใจและให้ประสบการณ์นี้กับผู้อื่นด้วยเช่นกันโดยการใช้วิธี “มานมานะภาพ”

ลูกที่ทำลายบ่วงของโชเหลือและด้ายที่ละเอียดอ่อน และอยู่ในสภาพของการเป็นอิสระจากบ่วง แล้วก็พ้นจากการลืมนทางกายภาพ สิ่งต่าง ๆ ในยุคเหลือ และความผูกพันยึดมั่นของจิตใจ พวกเขาไม่ถูกดึงดูดแต่เนิ่นจากจิตสำนึกที่เป็นร่างหรือสิ่งที่เป็นของโลกเก่าหรือร่างเก่า เมื่อไม่มีการดึงดูดไปสู่ความหวานชื่นของประสาทสัมผัสทางกาย นั่นคือความหวานชื่นที่สูญสลายแล้ว ลูกก็จะสามารถสัมผัสกับสภาพของความหวานชื่นของจิตใจหรือความสุขทางจิตที่เหนือสัมผัสได้ สำหรับสิ่งนี้ลูกต้องมีสภาพที่สม่ำเสมอ

คติพจน์: ผู้รับใช้ที่แท้จริงคือที่ซึ่งลูกได้สัมผัสกับความสุขพร้อมกับพรจากทุกคน

*** โอมซานติ ***